

Парафія
Покров
Пресвятої
Богородиці

THE PROTECTION
OF THE MOTHER
OF GOD

Українська Католицька Церква
Ukrainian Catholic Church

1A Davenport Terrace, Wayville, SA, 5034

Tel/fax: (08) 8272 6031

СІЧЕНЬ

2012

January

З нагоди світлого празнику Різдва Христового, Нового Року і БОГОЯВЛЕННЯ ГОСПОДНЬОГО сердечно вітаємо нашого Блаженнішого Патріарха Святослава Шевчука, Преосвященного Владику нашого Кир Петра Стасюка, всечесне духовенство, монаший і дияконський чин,

With the Feasts of the Nativity of Christ our Lord, the New Year and Theophany

we send greetings to our Patriarch His Beatitude Sviatoslav Shevchuk, His Grace Bishop Peter Stasiuk, all of the clergy and all monastic orders of our neighbouring

наші братні парафії в Австралії, нашого помічника о. др. Павла Бабія, дружину Рейчел, доню Катерину і сина Луку, диякона Володимира Демчинського з дружиною Стефою, а також наших дорогих сусідів о. Зенона Рацького з дружиною Надею та донею Емілією, та усю парафію і Парафіяльну Раду Свв. Володимира і Ольги, наші братні парафії в Австралії. Вітаємо нашу Парафіяльну Раду церкви Покров Пресвятої Богородиці і всіх парафіян, та всю нашу Українську спільноту, всі організації з їхніми провідниками. Молимося щоб Ісус Христос щедро нас благословив по всі дні нашого життя на Многаї і Благії Літа!!!

parishes in Australia. Our assistant priest in Adelaide, Fr Dr Paul Babie & his wife Rachel, daughter Katherine & son Luke, Deacon Wolodymyr & his wife Stephania as well as our dear neighbours Fr Zenon Racki, his wife Nadia & their daughter Emilia and the whole Parish as well as the Parish council of Stt Wolodymyr. Merry Christmas to our Parish Council and all Parishioners and the whole Ukrainian community and all organizations and their leaders. We pray that Jesus Christ blesses us on every day of our lives for many years to come!

Христос Рождается!
Славите Його!

Christ is Born!
Let us praise Him!

Різдвяне послання Блаженнішого Святослава

Високопреосвященним і Преосвященним
Архiepіскопам та Митрополитам,
боголюбивим єпископам, всечесному духовенству,
преподобному монашеству, возлюбленим братам
і сестрам, в Україні та на поселеннях у світі суцям
Христос народжується – славете!
Христос із небес – зустрічайте!
Христос на землі – бадьортесья!
Канон Утрені Різдва Христового

Дорогі у Христі!

Цими словами із канону різдвяної Утрені хочу привітати всіх вас зі світлим святом Різдва Христового. Сьогодні Христова Церква закликає нас не просто вкотре відзначати це свято, а й запрошує прославляти, зустрічати Бога, який прийшов до нас у людському тілі, та кріпитися присутністю цього небесного Дитяти.

«Христос народжується – славете!» Це запрошення набирає для нас особливого значення, коли приєднаємося до безпосередніх учасників і свідків події цього дивного народження. Ті, хто славить новонародженого Божого Сина, – це передусім небесні ангели. Це вони відкривають перед пастирями, які стоять вночі на сторожі своїх отар, чудесну новину про народження Сина Божого, співаючи величну пісню: «Слава на висотах Богові, а на землі мир людям Його вподобання» (Лк. 2, 14). Чи не вперше ангельські сили стають поруч з людьми і разом з ними творять один-єдиний народ, небесний і земний хор. Ця вселенська прослава, яка лунає єдиним багатоголоссям неба і землі, наче показує, що у таїнстві воплощення Сина Божого небесна і божественна дійсність поєднується з людиною, з її історією, минулим, сучасним і майбутнім. У цьому таїнственному поєднанні в особі новонародженого Ісуса Христа, Бога і людини, відбувається обмін дарами між ними: Творець відкриває повноту свого вічного життя людині, а життя людини вповні відкривається Богові, стає простором Його присутності та діяння. Ось чому славити новонародженого Спасителя – означає насамперед відкрити Його присутність у нашому житті. Сьогодні Бог дійсно є з нами, у сучасному моменті історії нашого народу, того об'єднаного Божого люду, який від ангелів вчиться, як гідно предстояти перед Богом і Його величати. Прославляючи різдвяною колядою народженого Спасителя, ми разом з ангелами сповіщаємо прихід небесної радості, що усуває земний смуток і розпач, даруючи людині дар вічного життя із Богом.

«Христос із небес – зустрічайте!» Зустрічаючи Сина Божого, який в людському тілі прийшов на світ, ми визнаємо, що сам Бог захотів увійти в життя кожного з нас, аби на себе взяти всі наші провини, недуги, болі й негаразди, а нам дарувати своє вічне блаженство та щастя. Момент, коли Спаситель торкається кожного із нас зокрема та силою і діянням Святого Духа вносить своє вічне життя у наше людське життя, ми називаємо Святим Таїнством.

Christmas message from His Beatitude Sviatoslav

Most Reverend Archbishops and Metropolitans,
God-loving bishops, reverend clergy, reverend monks,
Beloved brothers and sisters,
in Ukraine and in the diaspora

Christ is born! Glorify Him!

Christ descends from the heavens, welcome Him!

Christ is now on earth, O be jubilant!

Christmas Canon

Dearly Beloved in Christ!

With these words of the Christmas Canon, I want to greet you all on the bright holiday of Christmas. Today the Church of Christ calls us not just to celebrate this holiday, but invites us to praise and meet God, who came to us in the human body, and fasten the presence of the heavenly child.

“Christ is born! Glorify Him!” This invitation takes on special significance when we unite with the direct participants and witnesses to the events of this wonderful birth. Those who praise the newborn Son of God are above all the angels of heaven. They are the ones who told the shepherds who guarded over their flocks the wonderful news about the birth of the Son of God, singing the great song: “Glory to God in the highest, and peace on earth to people who enjoy his favor” (Luke 2:14). Is it not the first time angelic forces come close to people and with them form a single nation, a heavenly and earthly choir. This universal glorification, which is heard by the one polyphony of the heaven and the earth, shows in the sacrament of the Incarnation of the Son of God that the heavenly and divine reality will unite with human, with his history, past, present and future. In this sacramental unification of God and human in the person of the newborn Jesus Christ, gifts are exchanged between them: the Creator offers his eternal life to man, and life of man completely opens up to God, becomes a space of his presence and actions. Therefore glorifying the newborn Savior means first of all to have His presence in our lives. Today, God really is with us, in today's moment of history of our people, the united people of God, who learn from angels how to stand with dignity before God and praise Him. Glorifying the newborn Savior with Christmas carols, we are together with the angels proclaiming the coming of the heavenly joy that eliminates earthly sorrow and despair, giving human the gift of eternal life with God.

“Christ descends from the heavens, welcome Him!” Meeting the Son of God, who in the human body came to earth, we recognize that God Himself wanted to enter the life of each one of us to take on himself all our sins, sicknesses, pains and problems, and give us His eternal bliss and happiness. The moment when the Savior touches each of us, and with the power and actions of the Holy Spirit brings his eternal life to our human life, we call the Holy Sacrament.

Таких Таїнств у Христовій Церкві є сім: Хрещення, Миропомазання, Євхаристія, Покаяння, Священство, Подружжя та Єлеопомазання. Ці Таїнства є плодами і наслідками народження Бога у людському тілі. Щоразу, коли ми приймаємо і беремо участь у тому чи іншому Святому Таїнстві, нам дається великий дар зустрічі з Христом-Господом, а ця зустріч переображує наше життя, наповнюючи його любов'ю Отця, благодаттю Сина і силою Святого Духа. Таким чином Божа присутність через Святі Таїнства робить нас учасниками Божого життя, згідно зі словами св. Атанасія: «Бог став людиною, щоб людина могла стати богом за благодаттю». Цю благодать Христового Різдва особливо важливо для нас відкрити і оцінити у цьому Новому 2012 році, який наша Церква, у її підготовці до святкувань 1025-річчя Хрещення Русі-України, присвячує Святим Таїнствам. Отож, зустріти новонародженого Христа сьогодні можна передусім у Святих Таїнствах, особливо в Євхаристії, яка є центром і вершиною всього життя Церкви. Нашою живою участю у Святих Таїнствах, зокрема Покаянні та Євхаристії, ми найкраще зможемо підготуватися та відсвяткувати цьогорічне Різдво Господа нашого Ісуса Христа. А впродовж цього Нового року стараймося глибше збагнути і відкрити для себе безцінний скарб Святих Таїнств у Христовій Церкві та користати з них на наше освячення і спасіння.

«Христос на землі – бадьортеся!» У цю таїнственну різдвяну ніч небесний ангел-благовісник каже нам, як колись вівчарям: «Не бійтесь, бо я звіщаю вам велику радість, що буде радістю всього народу!» (Лк. 2, 10). Сьогодні ми, на жаль, мусимо ствердити, що в наше українське суспільство повертаються різні страхи минулого. Навіть після двадцятих років будівництва Української держави ми є чомусь надалі стривожені тим, чи справді збережемо її незалежність, волю та українську самобутність. Страхаємося некерованості світових економічних криз і новітніх форм соціального та національного поневолення. Тому ця ангельська благовість: «Не бійтеся!» – має з особливою силою промовити нині до наших сердець. «Христос на землі – бадьортеся!» – співає сьогодні Христова Церква. Бадьорімося всі ми, бо присутність на землі вочлненого Христа – нашого Спаса – це для нас джерело невимовної сили й надії в нашому земному житті з його змаганнями та випробуваннями. Лише у Його народженні, у Різдві незмінного і вічного Бога, народжується нове й краще майбутнє, яке дає зміст і певність нашому теперішньому. Хто сьогодні віднайшов свою надію у маленькій Дитині – новонародженому Спасителеві, той вже знайшов допомогу і силу для свого непростого, мінливого та непевного сьогодення.

Дорогі в Христі! У цей світлий і радісний день славмо новонародженого Ісуса нашою прабатьківською колядою. Нехай вона сьогодні усуне з наших сердець усякий страх і смуток. Зустрічаймо сьогодні Предвічного Бога відкритим серцем і сповняймося Його небесною благодаттю, радістю та миром. Нехай ця різдвяна радість підбадьорить і скріпить нас у нашій щоденній праці та молитві, дарує єдність і злагоду в наших громадах. Нехай різдвяна зірка, що колись привела мудреців до вертепу, де спочивав Цар віків, освітить нам дорогу до нашого майбутнього в Христі-Ісусі.

Христос рождається! Славимо Його! + СВЯТОСЛАВ
Дано в Києві, при Соборі Воскресіння Христового,
4/21 листопада в день Празника Введення в храм
Пресвятої Богородиці

There are seven such sacraments in the Christian Church: Baptism, Confirmation, Eucharist, Penance, Anointing of the Sick, Holy Orders, and Matrimony. These sacraments are the fruits and consequences of the birth of God in human flesh. Whenever we accept and take part in a Holy Sacrament, we are given a great gift of the meeting with the Lord Christ, and this meeting transfigures our lives, filling it with the love of the Father, the grace of the Son, and the power of the Holy Spirit. Thus God's presence through the Holy Sacraments makes us participants in God's life, in accordance with the words of St. Athanasius: "God became man so that man might become God." It is especially important for us to discover and evaluate the grace of Christ's Nativity in the new year of 2012, which our Church, in its preparations for the celebration of the 1025th anniversary of the Baptism of Rus'-Ukraine, devotes to the Holy Sacrament. To meet the newborn Christ today can be primarily in the Holy Sacraments, especially in the Eucharist, which is the center and culmination of the life of the Church. By our lively participation in the sacraments, especially Penance and the Eucharist, we can best prepare for and celebrate this year's nativity of our Lord Jesus Christ. And during this New Year let us strive to understand more deeply and discover the priceless treasure of the Holy Sacraments in the Church of Christ and use them for our sanctification and salvation.

“Christ is now on earth, O be jubilant!” On this sacramental Christmas night, the heavenly angel tells us, like once was told to the shepherds: “Fear not, for behold, I bring you good news of great joy that will be for all the people!” (Luke 2:10.) Today, unfortunately, we must affirm that in our Ukrainian society various fears of the past are returning. Even after twenty years of building the Ukrainian state, we are still uncertain whether we will be able to keep its independence, freedom and our Ukrainian identity. We fear the world economic crisis and new forms of social and national oppression. Therefore, this angelic message of “Fear not!” has a special force to speak today to our hearts. “Christ is now on earth, O be jubilant!” the Church of Christ sings today. Let us all rejoice because the presence on earth of the incarnate Christ – our Savior – is for us a source of unspeakable power and hope in our earthly life with its competitions and challenges. Only in His birth, in the Nativity of the unchanging and eternal God, is a new and better future born, which gives substance and certainty to our present. Who today discovered their hope in a small child, the newborn Savior, has already found support and strength for his complicated, changing and uncertain present.

Dearly beloved in Christ! On this bright and cheerful day let us praise the newborn Jesus with our ancestral koliada. Let it remove from our hearts all our fears and sadness. We meet today the Everlasting God with an open heart and a fill it with His heavenly grace, joy and peace. Let this Christmas joy and cheer give us strength in our daily work and prayer, give us unity and harmony in our communities. May the Christmas star, which once led the Wise Men to the manger, where slept the King of the Ages, show us the way to our future in Christ Jesus.

Christ is Born! Glorify Him! + SVIATOSLAV
At the Cathedral of the Resurrection of Christ in Kyiv, November 4/21 on the Feast of the Entry of the Most Holy Theotokos into the Temple

Різдвяне Послання

Душпастирям, монашеству та вірним Єпархії свв. Петра і Павла, Мельбурн

Христос Раждається! Славім Його!

В цей час року пам'ятаємо друзів і тих що є близькі нам і закупаємо різдвяні подарунки. Остаточно, найважливішим подарунком ми можемо дати є наша любов продовж року.

Традиція давати подарунки почалася з особою св. Миколая який відзначався своєю щедрістю. Він уважав бути щедрою та люб'язною особою за підставний християнський принцип. Для него, подарунки не були чимсь незначним. Вони спасали людей та їхнє життя. Він був до такої міри постійно щедрим, що люди пам'ятали його завдяки цій щедрості. Тому ми уважаємо св. Миколая патроном суспільним правосуддям. Ми усі вміємо давати речі але чи ми вміємо себе дарувати іншим що б улегшити їхнє життя? Ми це робимо так що б більш заможні люди допомагали тим які є бідними. Церква завжди про це вчить і ми називаємо це розподільним правосуддям. Церква вчила що має існувати більш рівним розподілом заробітку. Від часу понтифікату Папи Лева ХІІІ та його енцикліки в 1891 році *Regum Novarum* по сьогоднішній день, папи постійно говорили про це особливо близько Різдва. В п'ятницю 16 го грудня звертаючи увагу на "більше почуття нетерпеливості" відносно світової економічної кризи в напрямі віддалення, Папа Бенедикт ХVІ заявив що більш справедливий та мирний світ потребує "відповідних заходів для розподілу маєтку" Їх Блаженство Патріарх Святослав у своєму пастирському посланні *Жива Парафія - Місце зустрічі з Живим Христом* сказав "Важним елементом який висловлює внутрішню натуру церкви та появляє вібруючість парафії є діяконія яка значить служити з любов'ю або виконувати харатетивну діяльність. Ця служба впливає з нашого вкорінення в Христі" Іншими словами, наша парафіяльна спільнота є така сильна як наша щедрість.

Коли існують дуже багаті люди та дуже бідні люди які не можуть дати ради, нерівність існує в суспільстві. Уряди можуть і падають з приводу цієї причини. Якщо бажаємо жити в рівномірному суспільстві, ми потребуємо робити те що можемо що б суспільство було більш рівномірним. Напевно питаємо що можемо я зробити? Можемо робити багато. В усіх містах в Австралії є *Vinnies vans* – автомашини з причепкою ім. св. Вікентія які роздають вечірню страву бідним та бездомним людям. Люди які дають свій час для таких дородійних цілей дарують себе продовь цілого року, не так речі як дар любови.

Коли люди жертвують свій час, вони себе жервують продовж року. Це називається дух чи настрої давання. Чому бути такою особою яка роздає добра? Є важним тому що усі ми є сотворені на подобу Божу.

Як християни, ми мусимо розуміти що потрібно бачити те що є подібне Богу в кожному що ми зустрічаємо. Воно дуже легке бути критиком і шукати хиб в інших особах. Потрібне бути доброю особою що б шукати те що добре в кожній особі що ми зустрічаємо. Вертеп є дуже важним для нас. Св. Іван Золотоустий дуже радів коли проповідував про Різдво.

"Прийдіть, спогладіть Цей Празник. Справді чудним є ціла розповідь про Різдво. В цей день закінчується прадавня неволя, диявол є змішаний, демони втікають, сила смерти є зломлена, рай є відкритий, прокляття є відібране, гріх є взятий від нас, помилка вигнана, правда є повернена, мова про доброзичливість є розповсюджена по всі сторони, небесне життя посаджене на землі, ангели розмовляють з людьми без страху, люди розмовляють з ангелами."

Це є короткий уривок з його різдвяної проповіді. Він нам каже що з приводу народження Ісуса, усе повертає на свій лад. Він каже що це стається коли ми провадимо Боже життя. Він не каже що ми будемо мати багатства, але він каже що ми будемо щасливі.

Коли ми святкуємо народження Христа цього року, справді роздумаємо як ми можемо улегшити життя для когось біднішого за нас.

Нехай Різдвяний Час зближить нас усіх як християнську спільноту яка притягає людей до неї тому що ми є якраз тією люб'язною спільнотою яка є зосереджена на Христі.

CHRISTMAS MESSAGE –from Bishop Peter Stasiuk

To the clergy,religious and the faithful of the Eparchy of Ss. Peter and Paul Melbourne,

Christ is Born,Glorify Him.

At this time of year,we remember our friends and those that are dear to us and do our Christmas shopping. Ultimately,the most important gift we can give is our love throughout the year.

The whole concept of giving of gifts began with St Nicholas,and his generosity. He regarded being a generous caring person as a basic Christian principal. For him the gifts that he gave,were not trivialities. They were things that saved people's lives. He was consistently so generous that people remembered him for this. That why we regard St Nicholas as the patron saint of social Justice. We are all able to give things,but are we able to give of ourselves in order to make other people's lives a bit easier? We do this so that people who are better off can help those that are in poverty. The church has constantly preached about this,and we call it distributive justice. The church has taught that there should be a more equal distribution of incomes. Since the pontificate of Pope Leo X111 and his encyclical *Rerum Novarum* in 1891 till now,popes have been constantly talking about this especially around Christmas. On Friday December the 16th noting a "rising sense of frustration"at the worldwide economic recession,Pope Benedict XVI said that a more just and peaceful world requires "adequate mechanisms for the redistribution of wealth."His Beatitude,Patriarch Sviatoslav said in his recent pastoral letter,*The Vibrant Parish-A Place To Encounter The Living Christ* said,"An important element which expresses the inner nature of the church and reveals the vibrancy of a parish is diakonia,which means serving in love or performing charitable activity. This service to our neighbour flows from our rootedness in Christ." In other words,our parish community is as strong as our generosity is.

Whenever there are extremely rich people,and extremely poor people,who simply cannot manage,social inequality follows. Governments can and do fall because of this. If we wish to live in a stable society,we must do what we can to make society more equal. We may well ask what can I do? We can do a lot. In all cities around Australia,there are Vinnies Vans that bring an evening meal to poor and homeless people. The people that give their time for efforts like this give presents all year round. The present they give are not things,but rather their love. When people do any volunteer work,they give of themselves all year round. This is the spirit of giving.

The reason why this is so important,to be a distributionist? It is important because we are all created in the image and likeness of God.

As Christians,we must understand that we must look for what is Godly in everyone whom we meet. It is all well and good to be a critic and look for other people's faults. It requires a good person to naturally look for what is good in everybody we meet.

The nativity scene is very important to us. St John Chrysostom got very excited when he spoke about Christmas.

"Come,then,let us observe the Feast. Truly wondrous is the whole chronicle of the Nativity. For this day the ancient slavery is ended,the devil confounded,the demons take to flight,the power of death is broken,paradise is unlocked,the curse is taken away,sin is removed from us,error driven out,truth has been brought back,the speech of kindness diffused,and spreads on every side,a heavenly way of life has been in planted on the earth,angels communicate with men without fear,and men now hold speech with angels." This is a small excerpt from his Christmas sermon. He tells us that with the birth of Jesus,everything fell back into place. He says what happens when we lead a Godly life. He does not tell us we will be driving expensive cars,but he does say we will be happy.

When celebrating the birth of Christ this year,let us really consider how we have made life easier for somebody poorer than ourselves. May the Christmas season this year bring us all closer as a Christian community that attracts people to it because we are just that,a loving Christ centred community.

**Пастирський лист Блаженнішого Святослава
до духовенства, монашества і усіх вірних Української Греко-Католицької Церкви
«Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом»**

Дорогі у Христі!

Вступ

Господь наш Ісус Христос перед вознесінням на небо звернувся до своїх учнів із закликом: «Ідіть, отже, і зробіть учнями всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця і Сина і Святого Духа; навчаючи їх берегти все, що я вам заповідав. Отож я з вами по всі дні аж до кінця віку» (Мт. 28, 18–20). Цей заклик Христа звіщати Добру Новину стосується не лише перших Христових учнів – апостолів, він зобов'язує Церкву в усі часи, аж до кінця віків. Українська Греко-Католицька Церква, здійснюючи це доручення Божественного Спасителя, п'ять років тому вустами єпископів Священного Синоду окреслила мету свого служіння як «Святість об'єднаного Божого люду». Святість – це Божий дар, покликання кожного християнина. «Це ж саме воля Божа: освячення ваше», – нагадує св. Павло в Посланні до солунян (1 Сол. 4, 2–3). Місцем, де найчастіше зароджується, зростає і дозріває святість християнина, є парафія. Тому Синод Єпископів УГКЦ 2011 року, бажаючи духовного відновлення всієї нашої Церкви, звернув особливу увагу на парафію – основну частку Божого люду, яка під проводом єпископа як свого отця і вчителя віри, змагає до святості. Програма, що її затвердив Священний Синод, називається «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом». Завданням цієї душпастирської програми є допомогти всім вірним нашої Церкви навчитися «жити на вподобу Богові» (1 Сол. 4, 1), щоб таким чином зростати у святості і в єдності в Ісусі Христі. Над основними складовими елементами живої парафії хотів би я застановитися в цьому Пастирському посланні.

Боже Слово

«Слово Христове нехай у вас перебуває щедро: навчається у всякій мудрості й напоумляйте одні одних», – настановляє нас св. Павло в Посланні до колосян (Кол. 3, 16). Через Боже Слово ми пізнаємо Христа, зустрічаємося з Ним і входимо у живі відносини з Ним. «Незнання Святого Письма – це незнання Христа», – казав св. Єронім. Ми хочемо в наших парафіях наслідувати перших християн, щоб Слово Боже стало основою нашого церковного, парафіяльного, родинного, суспільного і особистого буття. Наполегливо заохочую душпастирів до належної підготовки проповіді на основі проголошеного Божого Слова, так щоб це Слово ставало «живим і діяльним» в житті ваших парафіян, здатним кормити їх, давати їм відповіді на актуальні проблеми сьогодення та надихати їх на служіння.

Боже Слово має принести видимі плоди у нашому щоденному житті, бо лише ті, хто це Слово зберігає, тобто виконує, назвуться блаженними у Господа (пор. Лк. 11, 28). У наших парафіях не повинно бути жодної родини, яка б не мала Біблії. Всіх вірних закликаю до щоденного читання Святого Письма, найкраще – через участь у біблійних гуртках при парафії та через молитовне читання вдома. Ще одною незамінною книжкою для нашого духовного зростання має стати нещодавно проголошений Катехизм УГКЦ «Христос – наша Пасха» як підручник віри для всіх вірних нашої Церкви – дітей, молоді й дорослих. Митрополит Андрей (Шептицький) називав Катехизм фундаментом християнського життя.

При цій нагоді прагну підкреслити, що кожен віруючий має обов'язок щоразу глибше пізнавати правди святої віри протягом усього свого життя, а духовенство не має права уникати обов'язку навчати віри своїх вірних не лише проповіддю, але й катехитичним служінням. Коли йдеться про катехизацію, то в нашому розумінні – це постійний процес входження в таїнство Церкви, який стосується не лише дітей, які готуються до прийняття Святих Таїнств. Постійна і безперервна у віковому сенсі катехизація дітей, молоді, дорослих і старших – необхідна умова живої парафії. Наостанок підкреслюю, що так само як і Святе Письмо, Катехизм нашої Церкви має бути настільною книгою кожного члена наших спільнот, оскільки він є дуже цінною допомогою для правильного розуміння і читання Божого Слова.

Святі Таїнства і молитва

Боже Слово є основою християнського життя, а його джерелом і водночас вершиною – Пресвята Євхаристія. Зібрана на Божественній Літургії парафіяльна громада єднається зі своїм невидимим Головою – Христом, і з усіма святими й ангелами, творячи в такий спосіб таїнственне єднання неба й землі, дочасності й вічності. Служба Божа, яку законно поставлений священник служить у єдності та від імені свого єпископа, є також часом будівництва Церкви – Тіла Христового, Головою якого є сам Господь. Немає ціннішого моменту в нашому земному житті, як Служба Божа. Тому свята неділя, день Господній, має бути в пошані кожного християнина, а участь у Святій Літургії повинна вважатися не обов'язком, що його мусимо виконати з наказу Церкви, натомість прийняттям дару від самого нашого Господа, який прагне зустрітися з нами, щоб наповнити нас своєю благодаттю і любов'ю. «Не можемо жити без неділі!» – заявляли християни перших століть і радше йшли на мученицьку смерть, ніж погоджувалися під тиском поган працювати в неділю. Це гасло мусимо зробити своїм і ми, християни ХХІ століття, та наполегливо оберігати святість і недоторканність дня Господнього. Члени живої парафії беруть живу участь у Святих Таїнствах, регулярно, по змозі навіть щодня, збираються на Богослужіння, щоб прославити Небесного Отця, щоби часто сповідатися і приймати Святе Причастя. У живій парафії прицерковні організації поєднують свою діяльність з молитвою, черпаючи з неї силу і натхнення. Не менш важливою є також наша приватна молитва – особиста і родинна, яка слугує продовженням церковної літургійної молитви. Наші парафії, а в них наші сім'ї мають знову стати школою молитви для всіх вірних.

Служіння ближньому

Ще одним важливим елементом, який виражає внутрішню природу Церкви та виявляє, наскільки живою є та чи інша парафія, – це діяльність, або служіння любові чи «харитативна діяльність». Це служіння ближньому впливає з нашого закорінення в Христі. Діяльна любов ближнього є покликанням і завданням кожного без винятку християнина. Лише віра, чинна любов'ю, провадить до спасіння (пор. Гал. 5, 6). Натомість віра без діл – мертва (пор. Як. 2, 26). «Усе, що ви зробили одному з моїх братів найменших, ви мені зробили» (Мт. 25, 40), – каже Господь Ісус.

Погляньмо навколо себе: скільки у світі є нещастя і убогості, самотності і смутку, болю і страждання! Всі ці прикрі явища нашого земного життя – це для нас запрошення до чинної любові, яка є виявом живої віри. Господь хоче відкрити наші очі на нужду світу, щоб ми навчилися по-справжньому любити і виявляли нашим ближнім Божу любов – увагою до них, сердечним співчуттям, підтримкою, словом потіхи і розради, а головне, ділами милосердя. Лише тоді зможемо вважатися живими християнами, а наші парафії стануть місцем, де піклуються про сироту, заступаються за вдову, допомагають убогому і розділяють страждання із хворими. Так об'являтимемо світові материнське обличчя Церкви та станемо живим знаком присутності Бога серед людей, згідно зі словами св. Августина: «Якщо бачиш любов, бачиш Пресвяту Трійцю».

Провід

Парафія – це спільнота вірних, які під проводом єпископа з душпастирями здійснюють своє покликання до єднання з Богом-Отцем через Господа Ісуса Христа у Святому Дусі. Господь Ісус безнастанно діє в наших спільнотах через Святого Духа, посилаючи Його дари на розбудову і зростання свого Тіла. Святий Павло навчає про це так: «І він [Христос] сам настановив одних апостолами, інших – пророками, ще інших – євангелистами і пастирями, і вчителями, для вдосконалення святих на діло служби, на будівництво Христового тіла, аж поки ми всі не дійдемо до єдності в вірі й до повного спізнання Божого Сина, до звершеності мужа, до міри повного зросту повноти Христа» (Еф. 4, 11–13). Церковний провід парафіяльної спільноти звершується під проводом єпископа як голови і отця. А кожна парафія має бути організованою спільнотою, в якій під опікою свого пароха та у співпраці з ним кожен служить іншому тим даром, що його дістав від Господа.⁷

Отже, церковний провід не є виконанням певного адміністративного уряду, а передусім – служінням Богові та ближньому. На практиці це означає, що в живій парафії має бути діяльною парафіяльна і душпастирська рада. Окрім цього, в парафії слід мати добре сформованих і зрілих співпрацівників священика, які допомагатимуть йому провадити катехитичні школи, церковні братства, благодійні заклади, молодіжні організації і молитовні групи. Одним із найважливіших обов'язків проводу парафіяльної спільноти є розпізнавання Божої волі та пошуки найкращих способів втілення її в життя.

Плекання і служіння єдності

Діяння святих апостолів показують глибоку єдність, яка існувала між членами першої спільноти Христових учнів: «Громада вірних мала одне серце й одну душу, і ні один не називав своїм щось з того, що кому належало, але все в них було спільне» (4, 32). Цей духовний стан першої християнської спільноти можна виразити словом «сопричастя/ койнонія», що вказує на єдність, згоду та співжиття. Бути Церквою – це перебувати в сопричасті Святого Духа, в благодаті Господа Ісуса і в любові Бога-Отця. Єдність Церкви є, такими чином, іконою єдності осіб Пресвятої Трійці. Ця єдність проявляється на різних рівнях: на рівні Вселенської і помісної Церкви, епархії та окремої парафії. Трапляється, що через нашу неміч і гріховність ми не віддзеркалюємо цієї єдності. Будучи свідомими цього, всі ми маємо цінувати і плекати її, зберігаючи повне сопричастя з наступником апостола Петра – Святішим Отцем, з ієрархією нашої Церкви, з місцевими єпископами та душпастирями, які діють від їхнього імені.

Парафія є спільнотою спільнот. У ній існують різні молитовні групи, братства та молодіжні організації. Всі вони покликані укріплювати єдність і любов між членами парафіяльної спільноти. Підтримуючи одні одних молитвою, обмінюючись Божими дарами та співпрацюючи в душі Христового служіння, зможемо втілювати у життя синодальну програму «Святість об'єднаного люду Божого».

Ми не можемо бути байдужими до того, що діти Володимирового Хрещення нині поділені й відчужені між собою. Христос на Тайній вечері молився до Отця Небесного за своїх учнів, «щоб усі були одно» (Ів. 17, 21). У світлі цих Христових слів нині бажаю щиро попросити вас усіх: молимося за єдність Церкви, молимося за поєднання усіх Церков київської традиції, а насамперед, у душі Христової любові намагаймося уникати будь-яких висловів чи дій, які могли б завдати шкоди нашим братам і сестрам у Христі чи образити їх. Хоч часом ми самі стаємо об'єктами наруги і утисків, не піддаваймося спокусі відповідати злом на зло. Для нас нехай стане заповітом молитва Христа за своїх кривдників і повчання апостола народів: «Не дозволяй, щоб зло тебе перемогло, але перемагай зло добром» (Рим. 12, 21).

Місійний дух парафіяльної спільноти

Ісус Христос сказав до своїх учнів: «Ви – сіль землі... Ви – світло світу» (Мт. 5, 13–14), – і тим самим закликав нас виходити за межі нашої церковної спільноти, щоб нести у світ Христову науку, щоб перемінювати світ Христовим Духом. Відновлена Святим Духом церковна спільнота самим своїм буттям стає живою проповіддю Христа, присутнього у ній. Тут доречно згадати один із улюблених висловів блаженного Папи Івана XXIII, що «парафія – це "криниця посеред села", до якої усі приходять, щоб втамувати спрагу». Бажаємо, щоб наші парафії ставали такими духовними криницями, щоб до них горнулися люди та знаходили покріплення і силу, любов і благодать, одне слово – спасіння.

Повертаючись до Господнього заклику, яким ми починали це Послання, зауважимо: Ісус Христос навчає нас, що маємо бути готовими свідчити про Нього не лише своїм життям, а й словом. Сьогодні нерідко трапляється, що християни соромляться визнати свою віру, приховують її мовчанкою і пасивністю там, де треба відважно боронити Христову Церкву та стати на захист прав і гідності людини. Наші душпастирські ініціативи, катехизація, Богослужіння, читання Слова Божого тощо мають зробити нас стійкими й непохитними у вірі, а також завжди готовими «дати відповідь кожному, хто у нас вимагає справоздання про нашу надію» (пор. 1 Пет. 3, 15).

З особливим визнанням і подякою хотів би згадати сьогодні тих священників та богопосвячених осіб, які, керуючись місійним духом, несуть духовну опіку нашим вірним поза межами матірньої землі, зокрема емігрантам, як рівно ж тим, хто звіщає Боже Слово в'язням, військовослужбовцям та усім, котрі ще не пізнали і не зустріли Христа. Вся Церква повинна підтримувати їх та молитися за силу Духа для них у цьому важливому служінні.

Дорогі у Христі! Слухаючи чи читаючи ці рядки, не один з вас, можливо, подумав: хто ж має здійснювати ці такі важливі й потрібні завдання? Хто повинен подбати про те, щоб наші парафії були справді живими? Може, єпископ? Може, наш парох разом з іншими душпастирями? Може, ще трохи катехити чи богопосвячені особи, якщо їхній монастир знаходиться на території парафії? Відповідь на ці запитання проста: за оживлення парафії несе відповідальність кожен із нас. Заповіді Христові стосуються всіх без винятку вірних. Всі ми творимо Єдину, Святу, Соборну і Апостольську Церкву. Тому всі маємо бути «живими каменями» у будівлі нашої парафії, яка є втіленням цієї Церкви в нашій місцевості.

Тому закликаю вас усіх: відчиніть двері своїх душ і домівок Христові, дозвольте Його Святому Духові вас перемінити, очистити і скріпити Божою любов'ю! Запрошую усіх – мирян, богопосвячених осіб і духовенство – до оновлення нашого церковного буття на рідних землях і на поселеннях. Скріплені Божою благодаттю та довірою до Його Святого Провидіння, яке впродовж віків провадить нашу Церкву, берімося до праці!

Поручаю всіх вас, дорогі у Христі, материнському заступництву Пресвятої Богородиці. Вона, наша Небесна Ненька, нехай провадить нас до свого Божественного Сина! Нехай моляться за нас святі покровителі української землі, а особливо – блаженні новомученики минулого століття. Вони ціною важких страждань, а часто найвищою жертвою власного життя, робили нашу катакомбну Церкву справді живою і життєдайною. Їхній приклад і їхнє заступництво нехай будуть для нас знаком надії та запорукою Господнього благословення у нашій праці.

Благословення Господнє на Вас!

+ СВЯТОСЛАВ

*Дано у Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
2 грудня 2011 року Божого*

ПОЖЕРТВИ - DONATIONS

Dec-11 DONATIONS

		<u>PODATOK 2011</u>	
4.12.11	Donation - A.Baj	80.00	
5.12.11	Donation - R.Jachtorowych - in memory E.Holian	100.00	S&S.Demianyk
5.12.11	Donation - M&N.Jachtorowych - in memory E.Holian	100.00	5.12.11 60.00
5.12.11	Donation - D&L.Iwanec - in memory E.Holian	100.00	N.Olenych
5.12.11	Donation - R.Jachtorowych - Rizdvo Church flowers in memory E.Holian	100.00	35.00
5.12.11	Donation - Fr Struk & Majboroda Family in memory of O.Struk	50.00	12.12.11 L.Dorniak-Wall 60.00
12.12.11	Donation - K.Keda - Church cleaning	20.00	M.Dobrydenko 50.00
19.12.11	Donation - M.Klisch	250.00	15.12.11 B&S.Dorniak 65.00
19.12.11	Donation - Church flowers	70.00	M.Dorniak 35.00
19.12.11	Donation -	92.00	
28.12.11	Donation - E.Dorosch	25.00	19.12.11 E.Sykala 50.00
28.12.11	Donation - S&D.Farfaniuk - Church flowers	30.00	
28.12.11	Donation -	20.00	P.Karabin 25.00

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Бл. п. Люба Оршанська, літ 91 - відійшла у вічність 29-го грудня 2011 року. Похорон відбувся у нашій церкві Покров Пресвятої Богородиці 4-го січня ц. р. а відтак покійну Любу поховано на цвинтарі Dudley Park Cemetery. Залишила у смутку сина Романа і родину. Складаємо родині наші найщиріші співчуття, а душу покійної Люби поручаємо святим молитвам. **Вічная їй Пам'ять.**

ПОВІДОМЛЕННЯ

Завтра у неділю 8-го січня 2012 року, у нашій парафії відбудеться - **ВЕЧІР КОЛЯДОК.** Запрошені хори нашої спільноти. На кінець заколядуємо всі разом. Початок 7.00 - вечора. По закінченні — чай і кава. Просимо спекти і принести печиво.

Tomorrow, on Sunday the 8th of January, 2012, our Parish will hold a Carol Night starting at 7:00pm. There is tea and coffee after the carols.

22-го січня 2012р. запрошуємо всіх на СПІЛЪНУ КУТЮ після закінчення Служби Божої і Великого Йорданського благословення. У цей день буде тільки одна Служба Божа о год. 10.00. Служби Божої о год. 11.30 не буде.

On the 22nd of January 2012 at 12pm there will be a Shared Christmas lunch. On this day there will only be one Holy Liturgy at 10:00am, there will be no service at 11:30am in English.

Перша Свята Сповідь і Урочисте Святе Причастя у нашій парафії відбудеться 29-го січня 2012 р. для дітей від 7 років і старші. Прошу родичів (бабусів і дідусів) зголошувати кандидатів до отця Тараса, тел. 8272 6031. У цей день буде тільки одна Служба Божа о год. 10.00. Служби Божої о 11.30 в англ. мові не буде.

The First Holy Confession and Solemn Holy Communion will be held in the Wayville parish on the 29th of January 2012, for children 7 years and older. If you want your children to be a part of this please contact the Priest on 8272 6031. On this day, there will only be one Divine Liturgy, at 10:00am, there will be no service in English at 11:30am.

Цьогорічні пожерсви на “Колядт” є призначені для завершення бтдівництва Пасріаршого Соборт Ворккеріння Хрирсового т Києві. Пожерсви можна рklarси т конверсах, які є т присворі церкви, або на збірковт лрст т нашого ркарбника п. Богдана Лапка.

This year, the donations made for “Kolyada” are dedicated to the finalisation of the building of the Pa-triarch Cathedral of Resurrection of Christ in Kyiv. Donations can be made in the envelopes, found in the entrance of the Church or the donations lists of Bohdan Lapka.

Адміністратор Парафії Покров Пресвятої Богородиці

о.протоєрей Тарас Горпиняк тел. 8272 6031. Мобільний тел. 0424 405 441.

Fr. Taras Gorpunyak, Parish Priest - tel/fax 8272 6031 mobile: 0424405441

Protection of the Mother of God Parish, 1A Davenport Tce, Wayville 5034 SA

e-mail: uki99@tpg.com.au

Fr. Dr. Paul Babie, Assistant Priest, tel. 8303 5521 paul.babie@adelaide.edu.au

о. диякон Володимир Демчинський , тел 7000 3878, моб. 0427 864 390